

یک روچے اینتا، ہما ء مائیکل په لیب ء
چه گس ء در آهست آنت۔ ہما گشت، “آ
بہ چار دمک ء گلڈسری گس ء نوکیں مردم
آہنگ آنت۔“ مائیکل گشت ”جُزیں چاریں باریں کئے
آنٹ؟“ آنچو کہ آ دمک ء گلڈسر ارس ات آنت یہ آہانی
چم گس ء دروازگ ء دیم ء ماں ویل چیز ء سرا نشیگیں
زہگ ء سرا کپت آنت۔ آ آہانی ہم سن ات۔

①

آئي ء وتي نام حماد گشت. حماد ء ننگي ء پوليوب چه پڻ
وارينگ نه بوٽگ. چراي سوب ء آچه گردگ ء معذور
آت ء ويل چيئر ء باهوث بوٽگ ء سوب ء آاسکول ء
هم نه شُت. آسک باز شيوار آت ء آئي ماس آترا گس
ء وانينت.

مايکل، هماء انیتا ہمک روچ حماد ۽ گندوکی ۽ شت آنت ئُ
آراؤتی اسکول ئُ سنگتانی گپ ۽ شکنا نینت آنت۔ حماد آہانی
گپاں په ھدونا کی ائھنٹ۔ آراؤ ہم اسکول ۽ روگ ۽ حب
۽ واگ ٻوت۔ حماد ۽ وقتی ماں ۽ را گشت که آراؤ ہم
اسکول ۽ روگی ینت۔ چہ حماد ۽ گپانی ائھنگ ۽ درست
وش ٻوت آنت ئُ آراؤ دلبدی اش دات۔

بانگلیں پر نسلی ء اُستاد ء را پرمات
کہ جھلی کلاس بُرزا برگ بہ بیت ء حمّاد
ء کلاس را جھلی تبک ء آرگ بہ بیت۔ اُستاد ء آنچوش
کُرت۔ مائیکل، ہما، اینیتا ء حمّاد ماں اسکول ء بوہگ ؋ چہ
وشي ؋ پیم نہ بوت آنت۔ آہاں آئی ویل چیز رُرت ء
کلاس ؋ بان ؋ لپو ؋ رہا دگ بوت آنت۔

تیو گیں زہگاں حمّاد ء راوش آتک گرت۔ اینیتا ء دیست
کہ بان ء دیم ء پدیانکے ء گوں میل چیزر ء پدیانک
ء سراللپک گران انت۔ اُستاد ء ہما ء را گشت کہ ماں
اسکول ء پُشتنیگ ء دو داری پک کپنگ۔ آآرگی
انت۔ ہما ء اینیتا داری پک ء را آورت ماں پدیانک ء
شیوگے ٹائیمنت۔

أُستاد صاحب ءَگُشت، ”شاباش زهگاں! بیگاہ دیم ءَ اے پلکانی جاھ ءَ حشت ءَ سمٹ ءَ شیوگے جوڑ تکنیں۔“ حمّاد تیوگیں زهگانی همرايی ءَ مان اسکول ءَ وانگ دربرگ بنا کررت۔ همروچی وڈا یک روچے مائیکل، ہُماءُ امیتا بیگاہ ءَ وہد ءَ حمّاد ءَ گس ءَ رس ات آنت ءَ آئِرا گُشت اش کہ بُریں مرچی منے کرکت ءَ مجھے انت۔ چرے گپ ءَ حمّاد دلگراں بوت ءَ گُشت بَیے، ”من اودا رواں پے کناں؟ من نہ کرکت لئیب کررت کناں نہ کہ تیک کررت کناں۔“

مائیکل ء گشت، ”تو پرچا دل رنج بئے؟ ما ترا برے لئیب
ء ریفری ٹائمینگ۔ تو منے لئیب ء چہ درستاں ارزشت
مندیں کر دے ء واہندے۔“ تیو گیں سنگت لئیب ء پڑ
ء رس ات آنت ء چہ کر کٹ ء پیچ ء چس” زرت آنت۔
حمداد ء را چہ ریفری ء کرد ء سک وشی رس ات۔ آنچوش
جاہ آتک کہ آہم مال لئیب ء گون انت۔ نوں دراہ یکجاہ
اسکول ء شُت آنت، لئیب کرت آنت ء سک مزگ ء
چس زرت آنت۔

بُكْ بُكْ (BIG BOOKS) اولیٰ کلاس ۶

پاکستان ریڈ گل بروجنکٹ، تہا جہل، دانگمیں مواد ہوار آنت۔

- درستی پیشنهادی
 - در آنچه بازی نمایند

"اے کتاب، موداوی چاپ دھنگی، اے گپر جو بانی ہمیاری انکت پونگ کچ کچ دیوالی پونگ کے بہت۔ پدا ہم اونگ، دے میان، ایشانی اندرا، جھانکی روڈی خودروی پیے کہ گنگ بیت سد ایشانی بیت پاکستان رینگ دیجکٹ، شاخی صوبائی یا ہندی کارگل ساری پوری بدی است۔ شے کھلکھلی نہ لدھیہ، مقت وار جس۔"

یہ اسٹاداں راہشونی

دومی روچ (گالبگانی بابت ہجت کار)

اولی روج (گیہ ہے حال: پیش گھٹشی ہے گوئیں سرپدی)

وَالْمُكَبَّلُ كَذَبٌ
 « مَنْ تَعْنِيْتُ بِهِ؟ أَلَيْكَ قَارِئٌ؟ » وَ« وَقَدْرَتِينِ » لِبِرْسُوشَانِ شَاهِيْ ابْرَاهِيمِيْ تَاجِرْدَهْ كَوْكَشْ بَهْ دَارِيْت
 « كَذَابٌ بَهْ نَاسِتْ ».
 « كَذَبٌ كَذَبٌ كَذَبٌ كَذَبٌ ». تَمَّ بَاهِنَهْ دَرِهْ بَهْ كَوْكَشْ
 « دَوْلَقَرْسِنِ بَهْرَانِ كَوْكَشْ ». بَهْ مَاتْ كَوْكَشْ بَهْ كَوْكَشْ. أَلَيْكَ

وابط و قیام
 قدروران کا نکاح و پیشہ اور حجت کی اساتھ
 « تی بارے سے کہ کی پڑھ دلت؟
 « زبک ہوئی وہی کلکھ لئتے؟
وابط و نیام
 تاکمک و عکس، پیشہ اور حجت کی اساتھ کے بارے
 « اے دل میڈھ

چارمی روش (چاپ بوتگیں مواد اور چہ سرپدی دینگ)

سیکی روچ (لبرٹی: بلوچی، ایندگہ زبانی پرور) *

« نوروزان ها پوشش ایت که نویں ماهیم و اولنگ های بدبختیست. نوروزان های استحباب و دینی های تاریخی ایام پوشش پر در اینست. مردم راک و سرمه زنندگان، رجایله کارهای نیز کارهای پر زیارت و دین است. نیز پوششی ایجاد شده است که این ایده

وائلہ پیش
« سرناک، نکس و نیمگ: ایجادت کنان ہے جس سے کون اس کو مان آردو زبان ہے؟ "بیل" پے کیس انت؟

وائق و نیازم ہے

- » تاکید میں ڈالنے کا مردگانہ گھر سرا جھٹ پر کن اس کے شہدا چ کیوں وائک بچا دے اور گی بنت؟
- » تاکید میں ڈالنے کا مردگانہ گھر سرا جھٹ پر کن اس کے شہدا چ کیوں وائک بچا دے اور گی بنت؟

وائق و پر

- » تاکید میں ڈالنے کا مردگانہ گھر سرا جھٹ پر کن اس کے شہدا چ کیوں وائک بچا دے اور گی بنت؟

ششمین دریچہ

بچہ روزی (بزرگ: گارچھ، گالبند)

وَالْكَلْمَةُ بِهِ فَيُؤْتَى
» حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
» حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
» حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
وَالْكَلْمَةُ بِهِ فَيُؤْتَى
» أَهْوَى حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
» أَهْوَى حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
» أَهْوَى حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
وَالْكَلْمَةُ بِهِ فَيُؤْتَى
» حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
» حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ
» حَدَّا يَوْمَ الْجَمْعِ لَنْ تَفْهَمْ